

[Sundhedsministeren]

det niveau, han gør. Nu skulle det være et spørgsmål, om det var en socialdemokratisk borgmester eller en ikkesocialdemokratisk borgmester. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg er aldeles sikker på, at den nyudpegede sygehusudvalgsformand i Århus Amtskommune, hr. Knud Erik Særkjær, som er et aldeles fornuftigt menneske og vil blive en god sygehusudvalgsformand i Århus Amtskommune, har samme holdning til den amtskommunale opgave i forhold til privathospitaler, som jeg har, og det er jeg ganske sikker på, fordi hr. Knud Erik Særkjær jo også, da hr. Jørgen Winther førte sig frem i den amtskommunale valgkamp, trods alt følte sig kaldet til at demonstrere, at der er nogle Venstrefolk, der kan holde benene på jorden. Derfor skrev han et glimrende indlæg i Århus Stiftstidende den 2. november 1993, hvor han med nogle særdeles fornuftige argumenter forklarer, hvorfor det ikke er nogen løsning at bruge de private hospitaler. Der bliver ikke flere behandlet af det, og det er selvfølgelig en opgave, der skal løses i offentligt regi.

Så lad være med det dér med, at det er socialdemokratiske amtsborgmestere, der er skyld i, at der sidder en lille hr. Jørgen Wintherovre i Århus Amtsråd, som ikke kan komme til at stille sine forslag.

Forholdet er jo, at hr. Jørgen Winthers egne partifællerovre i Århus er enige med mig i, hvordan disse problemer skal løses. Det er det, der er sagen, og det er derfor, der ikke kan stilles noget forslagovre i Århus Amtskommune.

Tænk, jeg synes virkelig, at det er et debatniveau, som kan karakteriseres ved et udtryk, jeg tidligere har brugt, og som jeg skal undlade at gentage.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg er sikker på, at det, statsministeren mener, og forhåbentlig også det, sundhedsministeren mener – ja, det, vi alle sammen mener, er, at det ikke skal være amtspolitikkerne, der afgør, hvor alvorligt syg man er. Så vidt jeg har forstået på statsministeren, var det, han mente, at et menneske, der er i livsfare eller i en meget alvorlig situation, under alle omstændigheder skal behandles. Det er det, der ligger i det. Og det håber jeg da er alles holdning herinde, for hvem vil sige, at man ikke skal behandles, hvis

lægerne er helt klar over, at ens liv af en eller anden grund er i fare, eller man har så stærke smerter, at man ikke kan holde tilværelsen ud? Det må være det, det drejer sig om. Så må man tage de midler i brug, som man har, indtil man kan få det andet forslag til at fungere, for det skal komme til at fungere, og det kommer det måske også til, men hvad så her og nu, spørger jeg. Var det ikke det, statsministeren sagde?

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men jeg bliver nødt til at spørge hr. Jørgen Winther, om han ikke kan bekræfte, at ingen amter – bortset fra Frederiksborg Amt, som har udliciteret en del hofteoperationer – uanset om de har haft borgerligt flertal, har benyttet sig af den mulighed, som alle amter har i dag, hvis de ønsker det, nemlig at sende patienter på privathospitaler. Det vil jeg bede hr. Jørgen Winther om at bekræfte her, så det ikke hænger i luften, at det er socialdemokrater, der sidder og blokerer dér, hvor der er borgerligt flertal. Det er ikke noget, som hænger sammen i virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Vi er gudskelov forskånet for alt det her med partipolitik i amterne osv., men jeg må faktisk tilstå, at ministeren har ret: Uanset om der har været Venstrefolk i Århus, har man altså ikke haft en fornuftig holdning til at få de ventelister fjernet ved at benytte sig af privathospitaler, heller ikke udenlandske, for nu understreger ministeren også, at det er de danske private hospitaler, man har mulighed for at bruge. Man tænker ikke på udenlandske hospitaler. Det har man selvfølgelig også mulighed for, men jeg mener, at det overordnede ansvar må komme herfra, og at vi skal pålægge amterne, at det skal ske. Væk med den styring ude i amterne. Det går ikke.

I spørgsmålet om livsfare og ikkelivsfare må jeg spørge: Hvor går grænsen for, hvornår man er i livsfare? Fru Inger Stilling Pedersen og undertegnede kan ikke afgøre det, og det kan lægerne heller ikke i alle tilfælde, for som jeg var inde på tidligere, er det jo også sådan, at nogle kan afgå ved døden på grund af selvmord, og